

Dr Roger Green, Chrześcijaństwo amerykańskie, sesja 24, Rozwój fundamentalizmu i ewangelikalizmu

© 2024 Roger Green i Ted Hildebrandt

To jest dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja 24, Powstanie fundamentalizmu i ewangelikalizmu.

Zaczynamy nowy wykład tutaj, a ja jestem na stronie 16 sylabusa. Tylko słowo o tym, dokąd zmierzamy. To wykład numer 17, Wzrost fundamentalizmu w nowoczesnym ruchu ewangelicznym.

Więc poświęciliśmy dużo czasu na omówienie tego materiału. Tylko słowo o tym, kiedy przejdziemy do dyspensacyjnego premillenaryzmu: Poprosiłem mojego przyjaciela dr. Teda Hildebrandta, aby opowiedział trochę o tym, ponieważ wie o tym o wiele więcej niż ja, i z powodów, które zobaczycie, kiedy o tym opowie. A potem będzie miał czas na pytania od was dotyczące tego, co nazywa się dyspensacyjnym premillenaryzmem.

Nie jest prawdopodobne, że uda nam się to dzisiaj osiągnąć. Możemy, ale nie sądzę. Zobaczymy, jak nam pójdzie.

Więc, możesz zobaczyć A, fundamentalizm, dokładnie na twoim zarysie tutaj, i numer jeden, tło. Teraz tło: jeśli kiedykolwiek będę uczył tego kursu ponownie w moim życiu, czego mogę nie robić, ale jeśli kiedykolwiek to zrobię, prawdopodobnie będę musiał trochę rozbić tło, ponieważ jest dużo materiału na ten temat tła. Więc zanim przejdziemy do trzech ruchów, a potem do innych grup, a potem do wyników, przejdziemy do ewangelikalizmu.

Więc jeśli będziecie cierpliwi, porozmawiamy o tym materiale tła tutaj. Okej. Pierwszą rzeczą, o której chcemy sobie przypomnieć, jest koniec wojny secesyjnej w 1865 r. i początek I wojny światowej w 1914 r.

Okej, w tamtym okresie, w tamtym okresie czasu, istniało prawdziwe odrodzenie w protestantyzmie. Protestantyzm odżywał na nowo i w dużej mierze, jak już wiesz, ale w dużej mierze dzięki posłudze Dwighta L. Moody'ego. I pamiętaj, że Dwight L. Moody w pewnym sensie stał na ramionach Charlesa Grandisona Finneya.

Więc, były przebudzenia Finneya . A potem, gdy Finney odszedł do Pana, nadeszły przebudzenia Moodya . Więc, między wojną secesyjną a pierwszą wojną światową, mamy ten rodzaj wspaniałego protestanckiego przebudzenia.

Pamiętasz, że Moody był pamiętany za wiele rzeczy, ale był pamiętany za swoje zdolności organizacyjne. Dlatego dzisiaj masz Moody Bible Institute. Miał niesamowite zdolności organizacyjne.

Pamięta się go za jego posługę kaznodziejską, która była bardzo swojska, bardzo różna od Finneya. Jak wspomnieliśmy, Finney argumentował jak prawnik. Moody nie.

Moody był bardziej domowy, opowiadał wspaniałe historie i tak dalej. I jest pamiętany za swoje misje wspierające. Moody jest pamiętany za wiele rzeczy, ale te trzy rzeczy pomogły tchnąć nowe życie w protestantyzm poprzez Moody'ego.

Inna rzecz w kontekście tła, jest w tym jednak pewne „ale”. Jednak w tym samym czasie, gdy widzimy, że trwa tego rodzaju odrodzenie i odnowa protestantyzmu, istnieje prawdziwe intelektualne wyzwanie dla chrześcijaństwa. Chrześcijaństwo jest poważnie kwestionowane przez szerszą kulturę i jest kwestionowane na wiele sposobów, ale wspomnę o czterech z tych intelektualnych wyzwań dla chrześcijaństwa.

Pierwsze trzy już widzieliśmy. Pierwszym z nich, oczywiście, byłaby myśl naukowa. Istnieje wyzwanie ze strony społeczności naukowej dotyczące nauk chrześcijaństwa, metod naukowych itd.

Numer dwa, istnieje wyzwanie dla myśli historycznej, a historyczność Jezusa jest kwestionowana. Historyczność początku kościoła jest kwestionowana. Historyczność ewangelii jest kwestionowana.

Więc jest pewien rodzaj historycznej myśli, która jest naprawdę wymagająca, intelektualnie wymagająca, dla kościoła. Numer trzy, oczywiście, to krytyka biblijna, która jest teraz dość dobrze zakorzeniona lub zakorzeniona w wielu seminariach, a zatem i na ambonach. Więc krytyka biblijna rośnie tutaj.

Numer cztery, czwarte wyzwanie, jest zarówno intelektualne, jak i wyznaniowe. Jest to mieszanka tego czwartego wyzwania i wyzwania Kościoła rzymskokatolickiego. Kościół rzymskokatolicki staje się bardzo silny w Ameryce.

W Ameryce jest coraz więcej jej zwolenników. W drugiej połowie XIX wieku głosiła ona pewne doktryny, które protestanci uważali za mylące i nie wiedzieli, jak na nie odpowiedzieć. Jednakże dwiema doktrynami, które głoszono w tym czasie, była doktryna niepokalanego poczęcia Maryi.

Tak więc Kościół Rzymskokatolicki ogłosił, że Maryja została niepokalanie poczęta. Kiedy została poczęta w łonie matki, została zachowana od grzechu pierworodnego i żyła bezgrzesznym życiem. Tak więc doktryna niepokalanego poczęcia Maryi nie ma już nic wspólnego, nawiasem mówiąc, z dziewiczym narodzeniem.

Więc jeśli jesteś protestantem, czasami jest zamieszanie w języku protestanckim. Słyszałem ludzi wykładających o narodzeniu z dziewicy i używali terminów niepokalane poczęcie i narodziny z dziewicy, jakby były synonimami, a nie są. To jest niepokalane poczęcie Maryi.

To nie ma nic wspólnego z dziewiczym narodzeniem. To Maryja jest zachowana od grzechu pierworodnego w momencie poczęcia. Tak więc Kościół Katolicki ogłasza to jako doktrynę.

Protestanci uznali to za wyzwanie biblijne i intelektualne. Drugą doktryną była nieomylność papieża, która została ogłoszona w wyniku Soboru Watykańskiego I. A papież jest nieomylny.

Więc Kościół powiedział, że Papież jest nieomylny, gdy przemawia ze swojego krzesła w kwestiach doktryny. Więc nie jest tak, że Papież nie może popełniać błędów. Papież może zadzwonić dzisiaj, w czwartek, kiedy jest środa.

Cóż, to błąd. Ale kiedy papież przemawia ze swojego krzesła w kwestiach doktrynalnych, mówi nieomylnie. Mówi bezbłędnie.

A protestanci uznali to za trudne do przyjęcia. Po prostu nie widzieli, jak to może być. Więc są te cztery wyzwania.

Ale ostatnie jest w pewnym sensie nowym wyzwaniem dla hegemonii protestanckiej. Jest to wyzwanie dla Kościoła rzymskokatolickiego i oczywiście rośnie w liczbach. W wyniku tego rodzaju wyzwań protestanci zaczynają utwierdzać swoją doktrynę Biblii.

Zwłaszcza nieomylność, nie papieża, ale biblijnego słowa i nieomylność biblijnego słowa. Tak więc protestanci zaczęli naprawdę kształtować całą naturę autorytetu Pisma Świętego wbrew rosnącej krytyce biblijnej i wbrew coraz większemu rzymskokatolickiemu rozumieniu kształtowania doktryny z tradycji, jak i z Biblii. Tak więc protestanci wykonali tutaj ogromny ruch.

I to, co robią, co w pewien sposób to podkreśla, to to, że zaczynają tworzyć letnie konferencje biblijne. Wspominaliśmy o tym, kiedy wykładaliśmy o Moodym. Letnie konferencje biblijne stają się bardzo, bardzo ważne.

Konferencje biblijne Moody'ego odbywały się w Northfield, Northfield, Massachusetts, jego własnym domu. Ale było wiele innych konferencji biblijnych w całym kraju. Teraz, była konferencja w Niagara Falls w 1895 roku.

A ta konferencja z 1895 roku stała się dość krytyczną konferencją w historii fundamentalizmu. To właśnie podczas tej konferencji Biblia została potraktowana

poważnie, oczywiście, a Biblia była nieomylna, nieomylna itd. Ale podczas tej konferencji ustalono pięć punktów, które stały się znane jako pięć punktów fundamentalizmu lub pięć obronnych doktryn fundamentalizmu.

I tak słowo fundamentalizm zaczyna wchodzić do użycia. Zobaczymy, jak weszło do użycia później. Ale zaczyna wchodzić do użycia.

Więc jadą do Niagara Falls i mają tę konferencję Niagara. I zobaczymy, ups, nie, przepraszam. Wrócimy tam później.

Okej, letnie konferencje biblijne. Po letnich konferencjach biblijnych w końcu powstało czasopismo, które zaczęło się w 1915 roku i nazywało się The Fundamentals. Tak więc pomiędzy konferencjami biblijnymi i w końcu rozpoczęciem czasopisma o nazwie The Fundamentals, to właśnie tam słowo to wchodzi w bardziej powszechne użycie, słowo fundamentalizm.

Okej, oto pięć punktów fundamentalizmu na konferencji Niagara, innych konferencjach biblijnych, a także Journal of Fundamentals. Numer jeden to nieomylność pism. Niech Bóg cię błogosławi.

Nieomylność pism. A nieomylność pism oznacza, że Biblia jest bezbłędna w tym, czego naucza. Byli niektórzy fundamentaliści, ale nie wszyscy.

Zdarza mi się słyszeć, jak ktoś mówi. To było wiele, wiele, wiele lat temu. Ale byli pewni fundamentaliści, którzy nauczali teorii dyktanda Biblii, że Bóg faktycznie, Bóg mówił do pisarza, a gdy Bóg mówił do pisarza, pisarz zapisywał dokładnie to, co Bóg mówił, tak zwaną teorię dyktanda.

Teraz, nieomylność, doktryna nieomylności Biblii, nie musiała obejmować absolutnie ścisłej teorii dyktowania, ale że Biblia została zachowana, aby była bezbłędna, mimo że ludzka pośredniość jest używana do spisania pism. Tak więc, nieomylność Biblii staje się bardzo, bardzo ważna. Numer dwa to dziewicze narodzenie Jezusa.

Ponieważ, oczywiście, w wyższej krytyce biblijnej, dziewicze narodzenie Jezusa jest negowane. A w klasycznym protestanckim liberalizmie, Jezus jest dobrym człowiekiem, narodzonym z Maryi i Józefa. Jest dobrym modelem.

Powinniśmy pójść za jego przykładem. Dziewicze narodzenie Jezusa jest jednak potwierdzane przez fundamentalistów, ponieważ Biblia naucza o dziewiczym narodzeniu Jezusa. I nawet w fragmentach, które w rzeczywistości nie nauczają o dziewiczym narodzeniu, zakłada dziewicze narodziny.

Tak więc dziewicze narodzenie Jezusa staje się doktryną numer dwa. Numer trzy to nadprzyrodzone zadośćuczynienie. Kiedy fundamentaliści mówili o doktrynie

zadośćuczynienia, mieli tendencję do skupiania się na tym, co nazywamy zastępczym zadośćuczynieniem.

A więc jest to zadośćuczynienie zastępcze, całkiem oczywiste. Chrystus jest moim zastępcą. Jestem grzesznikiem.

Powinienem umrzeć za moje grzechy. Nie muszę tego robić, ponieważ Chrystus umarł za moje grzechy na krzyżu. Wziął moje grzechy na siebie.

On umarł za moje grzechy na krzyżu i jestem przebaczony. To się nazywa zastępcze zadośćuczynienie. Ci z was, którzy przeżyli BCM 308 lub przeżywają je teraz w takiej czy innej formie, wiedzą, że zadośćuczynienie może być szerszą doktryną niż tylko to.

Zadośćuczynienie może obejmować nie tylko śmierć Chrystusa, ale życie i posługę Chrystusa, śmierć Chrystusa, zmartwychwstanie Chrystusa itd. Ale fundamentaliści mieli tendencję do skupiania się tutaj na zastępczym zadośćuczynieniu. I podejrzewam, że powodem tego jest to, że liberalni krytycy nie kładli nacisku na krzyż Chrystusa.

Jezus umarł z rąk Rzymian, ale to był akt polityczny i to koniec tej historii. Nie było żadnego sensu w tej historii poza tym. Ale fundamentalizm powiedział, tak, zdecydowanie jest sens w tej historii, ponieważ Chrystus wziął na siebie nasze grzechy, umierając na krzyżu.

Numer cztery, oczywiście, to fizyczne zmartwychwstanie Jezusa z martwych. Więc nie zrobili tego; fundamentaliści zareagowali przeciwko wierze, że zmartwychwstanie Jezusa nie nastąpiło fizycznie z martwych. Uczniowie otrzymali wiarę wielkanocną po życiu, posłudze i śmierci Chrystusa.

Otrzymali wiarę wielkanocną. Ożyli do posługi, którą Bóg im dał, aby głosić dobrą nowinę ewangelii. I dlatego nie było fizycznego zmartwychwstania Jezusa.

Była tylko wiara wielkanocna. Cóż, fundamentaliści odpowiadają na to, mówiąc, że nie, było fizyczne zmartwychwstanie Jezusa z martwych. Więc to stało się czwartym.

I oczywiście piąta stała się autentycznością narracji ewangelicznych. Narracje ewangeliczne są autentyczne w tym, czego nauczają i w co wierzą. Więc nie ma; krytyka biblijna w zasadzie, w zasadzie dokonała autentyczności ewangelii, ponieważ ewangelie zostały napisane o wiele później; nie mogły odzwierciedlać życia i posługi Jezusa w żaden dokładny sposób.

Więc autentyczność narracji ewangelicznej jest bardzo, bardzo ważna. Okej. Oto pięć doktryn, których bronili.

Te stały się znane jako podstawy wiary. I to staje się tego warte. To system, który staje się wart obrony, propagowania, głoszenia o nim itd. Teraz, istniały również pewnego rodzaju zasady, według których żyli, według których żyli fundamentaliści.

Jakieś akcenty, można by powiedzieć, dzięki którym żyli zgodnie ze swoimi doktrynami. Więc pozwólcie mi wspomnieć o niektórych z tych zasad, które w pewien sposób opisują to, w co wierzyli ci ludzie. Więc, okej.

Pierwszą z zasad byłyby systemy wierzeń lub, pozwól mi pomyśleć o innym słowie, cechy. Może to byłoby lepsze słowo. Cechy fundamentalistów, którzy wierzą, że te pięć rzeczy było zaangażowanych w to, są ich cechami.

Więc po pierwsze, byli bardzo ewangelistyczni i naprawdę intensywnie skupiali się na ewangelizacji. I to, według fundamentalistów, jest priorytetem kościoła. To jest podstawowa posługa kościoła: zdobyć cały świat dla Jezusa.

I tak, byli oddani temu, ewangelizacji, bez wątpienia, jako ruchowi. Innymi słowy, przekażcie te doktryny każdemu. Przekażcie to przesłanie każdemu.

To bardzo ważne. Drugą rzeczą, którą zaczęliby naprawdę podkreślać, jest praca Ducha Świętego. Zbawienie zaczyna się w momencie usprawiedliwienia, ale Duch Święty działa w życiu wierzącego.

Teraz Finney nauczał, że Moody nauczał tego i tak dalej, więc nie jesteśmy tym zaskoczeni. Ale Bóg, Duch Święty, działa w życiu wierzącego, aby wierzący mógł żyć świętym życiem, aby wierzący mógł żyć życiem podobającym się Bogu. Więc w różnych kształtach i formach ci ludzie będą podkreślać dzieło Ducha Świętego.

Inna rzecz, o której mówili, i będziemy o tym dużo mówić, to to, że naprawdę wierzyli w drugie przyjście Chrystusa. Głosili kazania o drugim przyjściu Chrystusa. Nauczali o drugim przyjściu Chrystusa.

I wielu z nich wierzyło, że jest to nieuchronne. Drugie przyjście Chrystusa jest już blisko. Jest nad nami.

I tak, rychły powrót Chrystusa i tego rodzaju przesłanie stały się bardzo charakterystyczne dla fundamentalistów i tego, czego nauczali. Teraz, ostatecznie, rozwinęło się to w ruch zwany dyspensacyjalnym premillenaryzmem. Ta pisownia jest w twoim sylabusie, ale nie musimy się o to martwić teraz.

Ale ostatecznie rozwinęło się to w dość silny ruch zwany premillenaryzmem dyspensacyjalnym, a o co w tym wszystkim chodzi? Ale fundamentaliści, wielu z nich w pewnym sensie, stawali na palcach, ponieważ spodziewali się, że drugie przyjście Chrystusa nastąpi nieuchronnie, natychmiast, tak szybko, jak to możliwe.

Uważali, że wszystkie znaki, o których Biblia mówiła w kontekście drugiego przyjścia, spełniły się w ich czasach i w ich epoce.

Okej. Numer cztery, dla mnie, jeśli chodzi o cechę, która idzie w parze z tymi pięcioma rzeczami, to absolutna obrona biblijnej Biblii. Biblia jest autorytatywna.

Można tego bronić. To cecha fundamentalistów. Pytanie brzmi, czy bronili tego ponad to, co było im potrzebne? Cóż, porozmawiamy o tym później.

Może czasami tak było, ale to staje się dość charakterystyczne dla tych fundamentalistów. Okej. Teraz pytanie brzmi, jak to wszystko się wydarzyło? Jak powstały wszystkie te doktryny? Jak wspierano wszystkie te doktryny i całą tę pracę? Cóż, pozwólcie mi pominąć to.

Był wspierany instytucjonalnie na wiele sposobów. Ruch zwany fundamentalizmem był wspierany instytucjonalnie na wiele różnych sposobów. I to nadało mu naprawdę, naprawdę życie i prawdziwe znaczenie.

Pozwól mi zejść na chwilę. Tak. Okej.

Więc powinnam była zrobić to lepiej. Okej. Pierwszy sposób, w jaki jest wspierany, to szkoły biblijne, college'e i seminaria.

Więc na scenie pojawiłoby się wiele szkół biblijnych, wiele college'ów i wiele seminariów, które wspierałyby ruch zwany fundamentalizmem. Teraz mam to na innym ekranie. Więc bądźcie cierpliwi.

Możesz to zrobić. Więc, okej. Na przykład, niektórzy z was niedawno widzieli Moody Bible Institute.

Cóż, 1886. Jak już wspominaliśmy na zajęciach, mam wielki szacunek dla Moody Bible Institute, ponieważ to, co robią, robią znakomicie. I nie próbują być czymś, do czego nie zostali powołani.

Ale Moody założył ten Instytut Biblijny, aby nauczać i głosić Pismo Święte w celach ewangelizacyjnych i tak dalej. Innym, który możesz znać, jest Instytut Biblijny w Los Angeles, znany obecnie jako Biola, oczywiście. A Biola zaczynała właściwie jako szkoła kształcenia biblijnego.

Był taki czas w historii Bioli. Nie jestem pewien, czy to prawda dzisiaj, więc muszę się przyznać. I nie musisz tego sprawdzać, kiedy wykładam.

Ale był czas w historii Biola, kiedy każdy student był specjalistą od Biblii, a także innym specjalistą. Ale czy to prawda dzisiaj, czy nie. Czy wiesz o tym? Okej.

Nieletni z Biblii. Każdy jest nieletnim z Biblii, bez względu na wszystko. Jasne.

Oczywiście, że tak powinno być w Gordon College, co wszyscy wiemy. Ale wszyscy powinniście być studentami Biblii, teologii, a następnie wybrać dowolny kierunek, który wybieracie. Albo powinniście być studentami Biblii i po prostu na tym poprzestać.

To dobra rzecz. Więc, Bible Institute of Los Angeles, Biola. Bardzo ważne.

1907. Zwróć uwagę na datę. Philadelphia College of the Bible został założony w 1914 roku.

Teraz porozmawiamy później o Philadelphia College of the Bible, dyspensacyjnym premillenaryzmie, Schofieldzie i tak dalej. Więc to była bardzo ważna instytucja fundamentalistyczna, prawda, w centrum Filadelfii, jeśli ktoś z was jest z okolic Filadelfii. Od tego czasu wyprowadziła się z Filadelfii.

I ma inną nazwę, której teraz nie mogę sobie przypomnieć. Ale tak. Podaj mi ją jeszcze raz.

KAR. Okej. Dobrze.

Tak. KARIN. Okej.

I wyprowadzili się z Filadelfii. Teraz są gdzieś na przedmieściach, prawda? Nie jestem pewien. Sprawdzimy to na naszych komputerach.

Po zajęciach sprawdzimy nasze komputery i zobaczymy. Sprawdzimy, Karen, nasze komputery. Czy to może być C? Możemy to sprawdzić po zajęciach.

Sprawdzimy pisownię po zajęciach. Okej. Czwarte.

Mam nadzieję, że wiesz to. Boston Missionary Training Institute, 1889. Więc mam nadzieję, że wiesz to.

To jest Gordon College. Błogosławcie wasze serca, oczywiście. Tak szkolił się w piwnicy Clarendon Street Church.

Została założona, aby szkolić ludzi do czego? Dziękuję. Okej. Boston Missionary Training School.

Mam nadzieję, że to wiesz. Jeśli nie, jestem tutaj, aby cię nauczyć. To jest moje zadanie.

Więc mam nadzieję, że wiesz. Providence Bible Institute został założony w 1900 roku. Teraz Providence Bible Institute przekształcił się w Barrington College.

Dziękuję bardzo. A w którym roku Barrington College połączył się z Gordon College? W 1985. Jaka jest oficjalna nazwa tej instytucji? Oficjalna nazwa, nazwa prawna.

United College of Gordon and Barrington. To oficjalna nazwa prawna instytucji, w której pewnego dnia uzyskasz stopień naukowy. Ale aby uzyskać ten stopień, musisz znać Providence Bible Institute.

Bardzo ważne. A teraz wspomnę o tym, 1947. O tym porozmawiamy dużo później.

Ale prawdopodobnie najważniejszym seminarium lub jednym z najważniejszych seminariów, które zostało założone w czasach fundamentalizmu ewangelicznego, jest Fuller Theological Seminary, założone w 1947 roku. Teraz, nie zostało założone jako instytucja fundamentalistyczna. Zostało założone jako instytucja ewangeliczna.

Ale zobaczymy powody. Ale powinieneś zwrócić uwagę na Fuller Theological Seminary. To jest naprawdę ważne.

Więc teraz pozwól mi wrócić do mojego poprzedniego. Okej. Och, nie, przepraszam.

Nie, zapomnij o tym wszystkim. Nawet się o to nie martw. Pozwól mi wrócić tutaj.

Okej. Więc pierwszymi rzeczami, które wspierały całe przedsięwzięcie, były szkoły biblijne, college'e i seminaria. Więc to staje się bardzo ważne.

Drugą rzeczą, o której już wspomnieliśmy, więc nie będziemy o tym mówić, są letnie konferencje biblijne w całym kraju. Przeważnie były to konferencje prorockie. Studiujesz proroctwa Biblii i starasz się zobaczyć, jak się spełniają w czasach, w których żyjesz.

Tak więc letnie konferencje biblijne, takie jak te, które zorganizował Moody. Po trzecie, bardzo, bardzo interesujące i absolutnie dość krytyczne tutaj, wykorzystanie mediów. Nadawanie radiowe.

Teraz wiem, że nikt z was, poza Tedem i mną, nie będzie wiedział, czym jest radiofonia, ponieważ żyjecie w innym świecie. Więc pozwólcie, że powiem wam, czym jest radiofonia, ponieważ nawet nie wiecie, co to jest, ale radiofonia. Wracam teraz do mojej młodości, ponieważ kiedy dorastałem, w salonie było duże radio i to, co robiłeś, było tym, co robiłeś.

Siedziałeś wokół radia. Nie było czegoś takiego jak telewizja. Więc siedziałeś wokół radia i słyszałeś audycję religijną.

Teraz, bardzo interesujące, fundamentalni, wielu, wielu, wielu fundamentalistycznych kaznodziejów wiedziało, że audycje radiowe były sposobem na przekazanie wiadomości. I tak, audycje fundamentalistycznych kaznodziejów miały o wiele większą publiczność niż audycje rozrywkowe, które również były jego częścią. Ale musisz robić zdjęcia, ponieważ to nie jest dla ciebie starożytna historia.

To jak powrót do ciemnych wieków. To jak życie w jaskini. Nie mieszkaliśmy w jaskiniach, ale słuchaliśmy radia.

I teraz, w końcu, wynaleziono coś, co nazywa się telewizją. I pamiętam, kiedy dostaliśmy nasz pierwszy telewizor, miałem może osiem lat, 10 lat, kiedy dostaliśmy nasz pierwszy telewizor, bo kiedy dostałeś swój telewizor, tylko telewizor, dlaczego to robisz? W każdym razie, telewizja, przeżywam swoją przeszłość. Ale kiedy dostałeś swój telewizor, włączyłeś swój telewizor; był tylko program przez może pół godziny, godzinę dziennie lub coś koło tego.

Więc spojrzaleś na ekran i nie było na nim nic oprócz logo. Następnie, po 15 minutach, włączał się program informacyjny, po nim logo, a potem kolejne 15 minut. Ale nie było tam wiele.

Potem, wraz z rozwojem telewizji, zaczęło się, oczywiście, wszystko to było czarno-białe i wszystko to była ogromna telewizja. Więc nie było tam wiele. Ale nawet w tych wczesnych dniach, zaczęło się sprawiać, że niektórzy kaznodzieje oglądali chłopców; nadawanie jest sposobem na dotarcie do mas.

I tak, wykorzystanie mediów, chłopcze, fundamentaliści, a potem ewangelicy, rozgryźli to dość szybko. I byli dość popularni w mediach. Więc to jest kolejna rzecz, która pomogła się uformować.

No cóż, byli fundamentaliści, nawiasem mówiąc, ponieważ Szatan jest nazywany księciem powietrza. Byli fundamentaliści, którzy odmawiali pójścia do radia, ponieważ fale radiowe były kontrolowane przez Szatana. I tak, ponieważ fale radiowe są kontrolowane przez Szatana, to jest złe, aby iść do radia i tak dalej.

Więc, Wi-Fi, Wi-Fi. Dziękuję bardzo. Tak, Wi-Fi.

Tak. Okej. Mówimy tu o ciemnych wiekach.

Nie ma czegoś takiego jak komputer. Niektórzy z nas w tym pokoju mogą pamiętać maszyny do pisania. Czy wiesz, czym jest maszyna do pisania? Prawdopodobnie nie.

I pamiętam, kiedy po raz pierwszy dostałem swoją pierwszą maszynę do pisania. Co to był za dzień. To był najwspanialszy dzień w moim życiu.

Elektryczna maszyna do pisania, której po prostu nie musisz, wiesz, musisz. Właściwie, to było na studiach podyplomowych. Dostałem swoją pierwszą elektryczną maszynę do pisania.

Publikowanie stało się bardzo ważne dla tych ludzi. I rozpowszechnianie informacji w różnego rodzaju publikacjach, traktatach religijnych, Bibliach i czasopismach. Tak więc rozpowszechnianie informacji i publikowanie staje się dość krytyczne.

Misje zagraniczne stają się bardzo ważne dla tych ludzi. Zaczynaliśmy jako instytut szkolenia misjonarzy. Więc misje zagraniczne stają się dość krytyczne.

W końcu rozwinęliby sieci parachurch, które docierałyby do college'ów, uczniów szkół średnich, studentów college'ów itd. Sieci parachurch byłyby wspierane przez bardzo bogatych ludzi biznesu. I rozwinęły się w takie rzeczy jak InterVarsity, Campus Crusade for Christ itd.

Ale sieci parakościelne były ważne. Tak więc, co się stało z fundamentalizmem, to to, że był dobrze wspierany. Istniał prawdziwy fundament, na którym zbudowano amerykański fundamentalizm.

Po prostu nie było zbudowane z piasku, wiesz. I tego rodzaju struktury instytutów i tak dalej były częścią fundamentalistycznej maszyny w pewnym sensie. Więc to staje się naprawdę, naprawdę ważne.

Okej. Teraz jest dobry moment, aby zatrzymać się na chwilę w kontekście tego materiału tła. Czy jest tu coś w materiale tła? Teologia, networking, rzeczy, które wspierały podstawowy materiał? Czy jest tu coś w tle? Mamy parę osób, o których będziemy mówić w tle.

A potem przejdziemy do procesu Scopesa i zobaczymy, czy mamy czas na proces Scopesa. Czy coś jest w tle? Tak. To było w 1895 roku.

Jasne. Tak. Potem, drugą dużą w tamtym czasie była konferencja Northfield, którą Moody rozpoczął.

A potem zaczęli chodzić w inne miejsca. Coś jeszcze? Tak. O, tak.

Pamięta się go z trzech rzeczy. Pamięta się go ze zdolności organizacyjnych. Był świetnym organizatorem swoich odrodzeń.

Następnie zorganizował Moody Bible Institute w Moody Church. Po drugie, zapamiętano go za jego posługę kaznodziejską. Różni się od Finneya.

Finney był prawnikiem, który argumentował w tej sprawie. Moody był domowym gawędziarzem. Po trzecie, był zwolennikiem misji zagranicznych.

Więc, zapal misyjny i tak dalej. Czy to pomaga? Okej. Coś jeszcze? Okej.

Nadal jesteśmy w tle. Więc jeśli opuścisz tło, jesteś w złym miejscu w sylabusie. Więc nadal tam jesteśmy.

Teraz jest wiele osób, które pomogły wesprzeć fundamentalizm. I wymienię dwie z nich. Oto kilka nazwisk; nawiasem mówiąc, będę do tego wracać, ponieważ oto kilka nazwisk, do których dojdziemy, pracując nad tym wykładem.

Ale wspomnę o dwóch osobach, które odegrały ważną rolę w kształtowaniu fundamentalizmu. Teraz byłoby niesłuszne z mojej strony nauczanie amerykańskiego chrześcijaństwa w Gordon College bez mówienia o Adoniramie, Judsonie i Gordonie. Kto by pomyślał, żeby to zrobić? Cóż, ja sam nigdy bym tego nie pomyślał.

Z pewnością był jednym z twórców amerykańskiego fundamentalizmu i ruchu, który przekształcił się w ewangelikalizm. Są daty AJ Gordona. Jest zdjęcie AJ Gordona, które znasz.

Kiedy wykładam o Gordonie, wspominam o pięciu ważnych rzeczach. Po pierwsze, wierzył w historyczny premillenaryzm. Nie rozmawialiśmy jeszcze o dyspensacyjnym premillenaryzmie.

Ale po prostu powiem, historyczny premillenaryzm to przekonanie, że świat staje się coraz gorszy. Kościół staje się odstępczy. A Chrystus powróci pewnego dnia.

Mam na myśli, że im szybciej, tym lepiej, w pewnym sensie. Ale to jest historyczny premillenaryzm, co oznacza, że nie był tak ściśle ustrukturyzowany jak dyspensacyjny premillenaryzm. Widział premillenaryzm przez pryzmat historii i tak dalej.

Więc porozmawiamy o tym więcej. Więc nie musimy się tym teraz martwić. Ale nie byłby zdefiniowany jako dyspensacyjny premillenarysta.

Określono by go mianem historycznego premillenarysty. Numerem dwa dla niego była świętość. Wierzył w świętość, niezupełnie tak jak Wesley, ale wierzył w działanie Ducha Świętego w życiu wierzącego.

Tak więc dzieło Boże nie zatrzymało się, gdy zostałeś usprawiedliwiony przez wiarę. Kontynuowano je poprzez posługę Ducha Świętego. Miał on bardzo znaczące poglądy na temat uwielbienia, na czym powinno polegać uwielbienie i jak ludzie powinni oddawać cześć.

Więc był w tym dość silny. Wierzył w posługę uzdrawiania. Więc nie myślał, że uzdrawianie zatrzymało się na wczesnym kościele.

Modlił się o uzdrowienie ludzi itd. I oczywiście wierzył w to, co nazwalibyśmy etyką teologiczną. Jak cała ta teologia przekłada się na życie etyczne wierzącego i kościoła? Teraz, gdy spojrzysz na te pięć rzeczy dla Adenauera i Judsona Gordona, pozwól, że powiem, że zrozumiesz to lepiej, gdy przejdziemy do kilku ilustracji później, w kolejnych dniach.

Ale kiedy spojrzysz na te pięć rzeczy, pozwól mi powiedzieć, że AJ Gordon był fundamentalistą, ale nie był walczącym fundamentalistą. Byli fundamentaliści, którzy walczyli z fundamentalistami. Byli fundamentaliści, którzy byli gotowi walczyć z każdym, kto nie zgadzał się z nimi w każdym punkcie.

AJ Gordon nie był taki. Z każdej relacji, którą znamy o AJ Gordonie, wynika, że był bardzo ironiczną osobą, bardzo wdzięczną osobą w stosunku do ludzi itd. I naprawdę skupiał się na pracy, którą Bóg mu dał.

Nie spędzał czasu na mówieniu innym wyznaniom, co powinny robić, ani na mówieniu innym lokalnym kościołom, jak powinny to robić. Skupiał się na pracy, którą Bóg mu dał do wykonania. Więc jest on całkiem niezwykłą osobą, AJ Gordon, i założycielem twojej instytucji, Gordon College.

Pozwólcie mi również wspomnieć o koledze, o którym wspomniano w wykładzie. Czy to było w zeszły czwartek? Pozwólcie mi wspomnieć o Francisie Schaefferze i jego znaczeniu w kształtowaniu i rozwijaniu fundamentalizmu, który ewoluował i przekształcił się w ewangelikalizm. Słowo, pamiętajcie, że mówca ostatnio ciągle odnosił się do swojego miejsca w Szwajcarii, Labrie, Szwajcaria. To, co zrobił Schaeffer, trochę różniło się od tego, co zrobił AJ Gordon.

Schaeffer zapewnił schronienie w Szwajcarii. Był bardzo jasnym fundamentalistą, może slashem ewangelicznym myślicielem. Miał bardzo szeroką wiedzę na temat teologii i filozofii oraz historii filozofii, współczesnego myślenia itd.

Miał bardzo szeroką wiedzę na temat tego typu idei. Stało się tak, że wielu ludzi poszło do Labrie, a wielu chrześcijan poszło do Labrie, aby pomóc ukształtować swoją wiarę. Ponieważ niektórzy z nich poszli do Labrie ze swoją wiarą, byli naprawdę pełni wątpliwości.

I potrzebowali kogoś, kto byłby ich rzecznikiem, aby pomóc ukształtować wiarę chrześcijańską, która naprawdę coś znaczy w XX wieku. Schaeffer był w stanie to zrobić w Labrie. Znam wielu ludzi, którzy pojechali do Labrie, aby studiować u Schaeffer.

A niektórzy z nich powiedzą, że ich życie zmieniło się w ten niezwykle sposób. Teraz, kobieta wspomniana ostatnio, a dla tych z was na wykładzie, kobieta wspomniana ostatnio Schaeffer również przyjechała do Ameryki i miała konferencje i dyskusje itd. tutaj w Ameryce i była w stanie w pewnym sensie bronić chrześcijaństwa przed nawałnicą modernizmu. Więc Schaeffer staje się bardzo ważną postacią ze względu na swoją szeroką wiedzę i ze względu na swoją zdolność do teologicznego mówienia o bieżących problemach, ale także do teologicznego mówienia do innych teologów i może zgadzania się z nimi lub nie zgadzania się z nimi lub przeciwstawiania się im lub cokolwiek.

Więc Francis Schaeffer był dość ważną osobą w kształtowaniu fundamentalizmu, a następnie ewangelikalizmu. Więc chcę wspomnieć te dwa nazwiska. Okej, pozwólcie, że zatrzymam się na chwilę.

Coś o AJ Gordonie lub Francisie Schaefferze? No więc tak. Jego daty, wróć do tego, żebyśmy byli dokładni. I oto one, 1912-1984.

Francis Schaeffer otrzymał tytuł honorowy Gordon College w 1971 r. Więc czasami przemawiał na kampusie. Nie jestem pewien, jak często, ale w 1971 r. nadaliśmy mu tytuł honorowy.

Więc Schaeffer był związany z Gordon College. Coś jeszcze, skoro zatrzymaliśmy się na chwilę? Nie dałem ci twoich pięciu sekund, więc poświęć pięć sekund i się rozbij. Jesteś wypoczęty.

Błogosławię twoje serce. Okay, mamy się dobrze. Nadal jesteśmy w tle.

Jeszcze nie opuściliśmy tła. Okej, w porządku. Przejdźmy dalej.

Ups. Okej, to prowadzi nas do bardzo ważnego wydarzenia, które miało miejsce w 1925 roku. W porządku, a H. Richard Niebuhr nazwał to centrum fundamentalistycznej kontrowersji, a był to proces Scopesa.

A teraz, ilu z was studiowało proces Scopesa na innych kursach? Na jakim kursie, Matt? Na kursie historii? Haley, na jakim kursie to było? Na historii? Na kimś jeszcze? Proces Scopesa? Więc większość z was, duszpasterstwo młodzieży, wspomniało o tym lub trochę o tym mówiło. Okej, więc dla niektórych z was to może być coś nowego: proces Scopesa i to, co się dzieje tutaj w procesie Scopesa. Okej, więc

zajmijmy się procesem Scopesa i zobaczmy, dlaczego H. Richard Niebuhr nazwał to centrum fundamentalistycznej kontrowersji.

To było bardzo ważne wydarzenie w historii Ameryki, ale także w historii amerykańskiej religii. Więc nie było to tylko ważne wydarzenie historyczne; to, co wydarzyło się w amerykańskim chrześcijaństwie, było krytyczne. Okej, to dzieje się w Tennessee.

Dzieje się to w Dayton, Tennessee i w legislaturze stanu Tennessee, i tutaj zacytuję, że uczyniło to nielegalnym nauczanie w jakiegokolwiek szkole wspieranej podatkami teorii, która zaprzecza historii boskiego stworzenia człowieka, jak naucza się w Biblii, i nauczanie zamiast tego, że człowiek pochodzi od niższego rzędu zwierząt. Tak więc w 1925 roku legislatura stanu Tennessee stwierdziła, praktycznie rzecz biorąc, jeśli uczysz w szkole wspieranej podatkami, nie możesz uczyć darwinizmu. Jedyne, czego możesz nauczyć na swoich zajęciach z nauk ścisłych, to że stworzenie nastąpiło dokładnie tak, jak jest to stwierdzone na początku Księgi Rodzaju.

Tak więc takie było prawo. Teraz, co się dzieje, to facet o nazwisku Scopes, który tak naprawdę nie był przeszkolony w tej dziedzinie, ale facet o nazwisku Scopes nauczał darwinizmu, zasadniczo, w Dayton, Tennessee, i on i ta sprawa zostali postawieni przed sądem w 1925 roku. I zobaczmy, co się stanie w wyniku procesu.

Teraz, co się stało, jest zabawne; to dziwny rodzaj zjawiska, ale stało się to, że William Jennings Bryan, są jego daty i jest jego zdjęcie. William Jennings Bryan stał się w pewnym sensie obrońcą tego prawa. Więc gdy proces Scopesa, gdy Scopes jest stawiany przed sądem, lub gdy kwestia jest stawiana przed sądem, staje się obrońcą tego prawa, William Jennings Bryan.

Teraz, nie wiem, czy słyszeliście wcześniej o Williamie Jenningsie Bryanie. William Jennings Bryan był bardzo, bardzo ważną osobą w amerykańskim życiu publicznym. Był sekretarzem stanu i kandydował na prezydenta Stanów Zjednoczonych.

To nie był człowiek z prowincji, który wylądował w Dayton w stanie Tennessee, które jest trochę w prowincji, ale to nie był człowiek z prowincji. To bardzo ważna osoba w amerykańskim życiu publicznym, która przyjechała do Dayton w stanie Tennessee, aby rozpatrzyć sprawę i bronić jej. Teraz, osoba po drugiej stronie, która chciała dostać Scopesa, która chciała obalić prawo, to Clarence Darrow, a to są jego daty, 1857-1938.

Clarence Darrow był jednym z najbardziej znanych prawników w Ameryce. To była osoba bardzo sławna, bardzo znana. Więc to nie był jakiś prawnik z prowincji, który postanowił przyjechać do Dayton w stanie Tennessee, żeby to zrobić.

Więc stało się tak, że Bryan i Darrow pojawili się w Dayton w stanie Tennessee, a proces Scopesa odbył się w Dayton w stanie Tennessee latem 1925 roku, a proces Scopesa stał się ogólnokrajowym procesem medialnym. Stał się ważnym wydarzeniem w życiu Amerykanów w tamtym czasie. Więc reporterzy, dziennikarze prasowi, ludzie mediów i każdy radiowiec są tam, relacjonując proces, relacjonując proces Scopesa.

Więc to naprawdę niesamowite. Okej, teraz, gdy trwa proces, William Jennings Bryan mógł otrzymać wiele wsparcia od innych grup religijnych. Były inne grupy religijne, takie jak grupy luterkańskie, grupy rzymskokatolickie i bardziej konserwatywne grupy głównego nurtu.

Były inne grupy religijne, które popierały sprawę Williama Jenningsa Bryana i popierały sprawę prawa, które zostało uchwalone przez stan Tennessee. Niestety, ponieważ ci ludzie nie byli na tej samej stronie teologicznej, ich poparcie nie zostało dobrze przyjęte, ponieważ zaczynasz mieć mentalność wśród niektórych fundamentalistów, że jeśli wszyscy nie skreślą T i nie napiszą I w dokładnie ten sam sposób, to nie możesz mieć z nimi społeczności lub nie możesz być przez nich wspierany. Więc, niestety, poparcie nie zostało naprawdę zaakceptowane.

Inną niefortunną rzeczą, jaka się wydarzyła, jest to, że sam Bryan wziął. Clarence Darrow przesłuchał go, a przesłuchanie nie poszło dobrze. Teraz, czy któryś z was widział *Inherit the Wind*? Ilu z was widziało *Inherit the Wind*? Prawdopodobnie w tym samym kursie, prawda? *Inherit the Wind*. Ktoś jeszcze? Cóż, jest nowsza wersja *Inherit the Wind*.

Więc co musisz zrobić w tym tygodniu, kiedy masz parę wolnych godzin, niech Bóg błogosławi wasze serca, wolnych. Okej. Po prostu idź do biblioteki, wypożycz *Inherit the Wind* i obejrzyj *Inherit the Wind*.

A wszystko kręci się wokół procesu Scopesa. A teraz jest starsza wersja i nowsza wersja *Inherit the Wind*. Ale jeśli nie jesteś w stanie tego zrobić w ciągu kilku najbliższych tygodni, zrób to tego lata.

Więc to naprawdę bardzo interesujący film. Wszystko o tym. Okej.

Więc jaki jest wynik procesu teraz? Więc to trwa latem 25. Wszyscy umierają z gorąca i wszyscy się wachlują, bo jest strasznie gorąco w Dayton w stanie Tennessee. I to jest medialny cyrk.

I tak, ale w końcu , proces się skończył. Czym jest proces? Jaki jest wynik procesu? Okej. Wynik procesu to moneta z dwiema stronami.

Fundamentalizm, ruch fundamentalizmu zwyciężył. Porozmawiajmy więc o tym, jak zwyciężyli. Wygrali proces, ponieważ Sąd Najwyższy stanu Tennessee podtrzymał prawo, że nie można uczyć darwinizmu w szkołach finansowanych z podatków.

Więc fundamentalizm wygrał sprawę. Wygrali proces. Więc to jest pierwsza połowa monety.

A w 1927 r. Sąd Najwyższy podtrzymał prawo. Okej. Druga strona medalu jest w pewnym sensie smutniejsza.

Drugą stroną medalu jest zagubiony fundamentalizm. Jak to się stało, że przegrali? Fundamentalizm jest zagubiony w oczach opinii publicznej. Opinia publiczna postrzegą fundamentalizm jako coś niezgodnego z nowoczesnym światem.

Więc, ogół społeczeństwa widział fundamentalizm jako rodzaj Hicksville. A ci ludzie są Hicksami i uczą rzeczy, w które nikt tak naprawdę nie wierzy. I nie są zbyt inteligentnymi ludźmi.

Tak więc fundamentalizm zginął w oczach ogółu społeczeństwa, a nawet w oczach niektórych konserwatywnych chrześcijan, którzy uważali, że fundamentalizm jest antyintelektualny. Tak więc fundamentalizm zginął w ten sposób, jeśli chodzi o ludzi traktujących go poważnie. Teraz, jest coś zabawnego w stracie, ponieważ wielu ludzi, którzy czytali gazety i słuchali mediów w radiu i tak dalej, wielu ludzi czuło, że fundamentalizm zginął.

I to jest ostatnie, co kiedykolwiek usłyszymy od tych ludzi. Nigdy nie usłyszymy tych grup ludzi, którzy nazywają siebie fundamentalistami. Nigdy więcej o nich nie usłyszymy.

Skończyli ten proces i nigdy więcej o nich nie słyszeli. Zniknęli ze sceny.

Cóż, oto i oto, czego ci ludzie nie wzięli pod uwagę, to ta infrastruktura fundamentalizmu, o której mówiliśmy wcześniej. Ponieważ po tym procesie, nawet przed, ale także po procesie, ta infrastruktura wejdzie do gry i zbuduje bardzo solidny fundamentalizm w amerykańskim życiu religijnym. Więc byli tym zaskoczeni, ponieważ myśleli, że to koniec fundamentalizmu.

To pogrzeb fundamentalizmu. Smutne, że zaledwie kilka dni po procesie zmarł sam William Jennings Bryan. Zobacz datę jego śmierci, 1925.

Więc to była smutna rzecz w procesie, że umarł, i być może w wyniku obciążenia procesem, które na niego spadło. Ale fundamentalizm mógł umrzeć, ale fundamentalizm nie umarł. Fundamentalizm odżył, w rzeczywistości, w sposób, który zobaczymy, kontynuując kurs.

Więc kiedy zaczniemy w piątek, zaczniemy od tych trzech szerokich ruchów. Więc tam zaczniemy. W piątek zaczniemy od dyspensacyjnego premillenaryzmu.

To jest dr Roger Green i jego wykład na temat amerykańskiego chrześcijaństwa. To sesja numer 24, The Rise of Fundamentalism and Evangelicalism.